

[Bouet.]

saa har han min fulde Tilslutning, thi det er min Overbevisning, at hvis det virkelig skal lykkes at formindske den Ulykke, som den store Arbejdsløshed er, saa maa det være ad Frivillighedens Vej, ved Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere.

Nu siger den ærede Ordfører for Socialdemokratiet jo saa smukt, at dette Forslag er et Forsøg, der skal gøres, men det medfører ingen Konsekvenser. Saa vidt jeg husker, udtalte den samme ærede Ordfører, da vi første Gang behandlede dette Lovforslag, at det var et Forsøg, men naturligvis var det Meningen at gaa videre, altsaa over for det private Erhverv. Nu har den ærede Ordfører altsaa her søgt at smøre noget Sukker paa Forslaget. Men senere indrømmer det ærede Medlem i sine Udtalelser, at Maalet, der stræbes efter, er en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden Landet over, og han tilføjer, at han haaber, at det skal lykkes ved Forhandling med Arbejdsgiverne at føre dette igennem, men — tilføjer han — hvis det ikke lykkes, ja, saa viger han ikke tilbage for at komme til Lovgivningen for at faa Spørgsmaalet løst. Dette beviser jo, at den første Forsikring, Forsikringen om, at dette Lovforslag ingen Konsekvenser skulde have, skal man ikke tage helt alvorlig, men at der netop ligger dette bag ved Forslaget, at det er det første Skridt, og hvis vi faar lovfæstet en forkortet Arbejdstid paa dette Omraade, saa vilde man bruge det som Springbræt til at faa noget lignende gennemført i det private Erhverv.

Det er min Opfattelse, at dette Lovforslags Forelæggelse i Virkeligheden sker til Brug for den socialdemokratiske Agitation, for at dæmpe den Utilfredshed, som utvivlsomt findes inden for Socialdemokratiets egne Rækker. Men jeg siger som den ærede Ordfører for Venstre: hvis der virkelig fra Socialministerens Side var nye Synspunkter, hvis der virkelig forelaa nye Kendsgerninger, som kunde overbevise os om, at nu er det betimeligt at gennemføre dette — og det maa der jo gøre, naar Ministeren nu fremsætter det, thi hvis der ikke er nye Momenter, vil det være letsindigt at tro, at Oppositionens Holdning er ændret —, men hvis der altsaa foreligger nye Momenter, nye overbevisende Ting, er vi naturligvis ligesom Venstre klar til at gaa ind i en Forhandling om disse Spørgsmaal.

Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Elgaards Opfordring til Ministeren om at give os Eksempler paa, hvor denne Lov kan praktiseres paa tidligere ved-

tagne Tilskudslove, og i hvor stort Omfang saadanne Bestemmelers Overførelse paa disse Arbejder vil medvirke til en formindsket Arbejdsløshed.

Jeg skal slutte med at sige, at vi ikke mener, at dette Lovforslag bør gennemføres i Rigsdagen, men at Ministeren selv kan gøre Forsøget og saa bagefter meddele Rigsdagen sine Erfaringer, men naturligvis er vi villige til stillet over for nye Oplysninger fra den højtærede Minister paa saglig Maade at drøfte disse.

Rager: Naar jeg til de Udtalelser angaaende dette Lovforslag, som jeg har fremsat ved tidligere Lejligheder, vil knytte nogle enkelte Bemærkninger i Dag, er det hovedsagelig, fordi det forekommer mig, at der i Dag er en stærkere Baggrund for Lovforslaget, end der har været de øvrige Gange, vi har drøftet det, selv om jeg mener, at Baggrunden ogsaa da var tilstrækkelig til, at Lovforslaget burde være fremmet. Denne Gang forekommer det mig, vi drøfter Lovforslaget paa den Baggrund, at det er en Kendsgerning, at Aaret 1934 for en Række af vore Erhverv, specielt for alle Byerhverv, Fabrikationerhverv, industrielle Erhverv, Byggeerhverv o. s. v., har været et godt Aar, et Aar med stor Beskæftigelse, men trods dette staar vi med et Antal arbejdsløse, som vi stadig maa betragte som værende betydeligt over Normalen; det skulde dog nødvendig være saaledes, at vi gav os tilfreds med den Kendsgerning, at de Arbejdsløshedstal, vi nu har, er normale. Naar vi i en Periode med saa stærk Beskæftigelse dog staar med saa store Arbejdsløshedstal, forekommer det mig nødvendigt at gaa til Foranstaltninger, der kan bøde paa dette, og dér melder sig ganske naturligt et Forslag som dette om en bedre Fordeling. Nu ved jeg vel, at Aaret 1934 for et af vore Erhverv, et ikke ubetydeligt Erhverv, Landbrugserhvervet, ikke var noget godt Aar. Jeg ved vel, at Landbrugserhvervet sikkert er det Erhverv, der i Øjeblikket har skudt de fleste arbejdsvillige fra sig, maaske Halvdelen af det i Øjeblikket værende Arbejdsløshedstal, men bortset derfra bliver der dog tilbage et saa stort Antal arbejdsløse under en, man kan godt sige, Højkonjunktur, en Periode med stærk Beskæftigelse, at Spørgsmaalet er betænkeligt og maa tages op. Jeg erindrer ogsaa om, at den Beskæftigelse, der har været, i hvert Fald i en Række Foretagender, ikke er en Beskæftigelse, som vi i det lange Løb kan regne med, fordi den i en Del af disse Foretagender skyldes de Restriktioner, som det har været nødvendigt at indføre